

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De delectione amalechita[rum]. ca. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

defecti nō sūū vocabit: z dimittet hereditas
 successores que suscipiat. Qsi noluerit fra-
 ter recipere relicta q̄ sibi debet ex lege: inter
 pellabit mlier iudices in porta. Et accessio
 eo si accipe eā noluerit: mlier corā eis tollet
 calciamentū de pede ei⁹. z spuet in facie eius
 z diceſt dom⁹ eius domus discalcari oppro-
 briū in israel. Alibi legit q̄ q̄ ducitur erat eā
 alius discalcabat illū fin q̄ iohānes dixit
 Nō sum dign⁹ solvere corrigiā calciamentū
 ei⁹. Qd̄ forte fiebat: si p̄sūo erat ali⁹ ducitur
 eā si frater repudiarer. Quisq̄ em̄ nullus du-
 ctur⁹ erat eā z tūc mulier discalcabat. Quisq̄
 etiā frater nō interpellante muliere p̄ferebat
 iudicib⁹ se nolle habere eaz: et tūc ipse se
 p̄sūz discalcabat. Tūc alibi legit q̄ nolēs sus-
 cipere semē fratris se discalcabat. Itē. Si
 mulier apprehēderit virilia alterius viri rixā
 tis cū viro suo abscedes manū ei⁹. nec flece-
 ris sup eā miscōia aliq̄. Item. Nō habebis
 pondus et pondus, mensurā et mensuram
 id ē maiorē q̄ emas, minorē q̄ vendas. Hoc
 em̄ abominabile est dño.

De semine agroz. Capitulum. XVI.

Didit quoqz

a moyses de quibusdā p̄mixtio-
 nib⁹ rerū d̄uersi generis cauēs
 dis dicēs. Nō seres vineā tuā
 altero semē grani vel legumis. ne et semēs
 q̄ sensisti. et q̄ nascunt ex vinea parit sanctifi-
 cent. ne scz vnā decimā z singulares p̄mix-
 tias des tanq̄ de vno agro: cū de vtroqz fru-
 ctu sepatim danda sint. vel ne hac occasione
 velles p̄mixtias semētis vel vini nō dare: qz
 sil nō sc̄rificat. Nā semētis p̄mo āno: vinea
 q̄rto. Facta ergo altera sc̄rificatiōe. forte pu-
 tares sufficere ad vni⁹ agrū sc̄rificatiōz. Alia
 lra habet. Ne pariter suffocent. Qd̄ videt
 velle ioseph⁹ dicēs hāc cōmunionē phibitā
 esse. qz dissimiliū cōiunctiōe natura nō letat
 Itē. Nō arabis in boue simul et asino. Cui⁹
 sensum ponit ioseph⁹. bobus scz tū arandā
 terrā eē vt noie asini q̄libet alia aialia exclu-
 sa esse intelligam⁹. Hebrei tradūt ob hoc dī
 cū. qz noluit dñs fuillū iumētō. i. asino regē
 iumentozū copulari. Quattuor em̄ q̄si regia
 aialia oñdit dñs ezechiel. Homo em̄ rex
 oīm aialū est: sub q̄ leo est rex ferarū. aquil⁹
 la rex auū. bos rex iumētōz. Quidā hebrei
 puerili⁹ exponūt. qz scz bos ruminat: puta

ret asin⁹ ipm comedere: z fame afficeret z de-
 ficeret. Itē. Nō indueris vestimētō qd̄ et li-
 no lanaqz p̄textū est. qz vt dicit ioseph⁹. hec
 vestis solis sacerdotib⁹ erat p̄cessa. Hoc vsq̄
 qz adeo obseruabāt iudei. vt nec pelles nec
 aliquā laneā vestem nisi filo laneo cōsuant
 Tradit qz ioseph⁹ iumēta d̄uersi generis phi-
 bita cōmisceri. ne iniuria hec trāfuerit ad hos
 mnes: vt p̄cedib⁹ cōmisceri licitū putaret.
 multa em̄ in minoribus. phibita dicit. ne ad
 maiora p̄ simile fieret accessus.

De deletione amalechitarum.

Capitulum. XVII.

Recepit etiam

p dñs vt cū dñs arenā iā p̄missio-
 nis: deleret amalech de sb celo
 qz ipis trāscuntib⁹ p̄ desertū plurimū nocue-
 rūt. Extremos. si agnis. i. fessos z leprofos
 z semine fluētēs. eos scz q̄b⁹ nō erat fas igre-
 di castra interficiētēs. Et subdidit dñs huic
 p̄cepto. Cauene obliuiscar. Qd̄ qz trāsgres-
 sus est saul trāslatū est regnū a domo eius.
 Itē. cū intraueris terrā p̄missionis tolles
 de cunctis frugib⁹ tuis p̄mixtias. z pones in
 cartallo. vase scz vimineo. ibiqz ad locū que
 dñs elegerit. Et facta oblatione stans edū-
 uerso altari⁹ grās ages dō corā sacerdote. qz
 liberauit p̄rem tuū iacob a syro cū p̄sequēte.
 scz laban z filios ei⁹. de egypto. z tan dē mēde
 dit tibi terrā lacte et melle manantē. Hoc se-
 mel factū qdā tradūt in ingressū terre. s. s. s.
 gulis ānis tradit ioseph⁹ has gratiarū actio-
 nes agēdas in sceno
 p̄p̄tia. Immo bis In huic rei memo-
 in die. et vespe z ma- riā iudei etiā adhuc
 ne iugiter testifican- ingressi synagogā co-
 da ab eis dona dei rum cantāt hūc psal-
 dicit. Itē. Qñ trāsle- mū. B̄ndic aia mea
 ris iordanē edificas dño. in q̄ p̄tinent b̄
 bis altare dño de la ficia eis p̄stira.
 pidib⁹ q̄s ferrū non
 tetigit z offeres hostias dño: z scribes sup la
 pides oia p̄ba legis huic plane z lucide. Itē
 postq̄ enumerauit moyses benedictiōes ob-
 seruātū legē. et maledictiōes trāsgressoz. in
 sine maledictionū ait. p̄betādo. Reducet te
 dñs classib⁹ i egyptū ibi videris hostib⁹ tuis
 in fuos et ancillas: z nō erit q̄ emat. Nec p̄-
 phetia postea iplēta fuit qñ triginta iudei eti-
 am p̄ vno denario emebant. In alexandriā

Deuteronomiū

em̄ vt dicit ioseph⁹ multa milia iudeoz sunt vendita: et vit̄ habuerunt emptores. In hac recapitulatiōe ponit ioseph⁹: ne venenū aut mortiferū qd̄ vll⁹ israelitarū habeat. et apud quē inuentū fuerit mortaf, hoc patietes q̄ ille cōtra quē p̄fectū p̄bat̄ pateret̄.

¶ Moyses tradidit deuteronomiū leuiti⁹
Capitulum. XVIII.

¶ Seta recapitula

f tione tradidit moyses deuteronomium leuitis vt reponeret eam in arcam federis domini: vt septimo anno reuisionis legeretur vniuersis vtriusq; sexus audientibus in diebus scenophegie a summo sacerdote i edito: vt ait ioseph⁹. Itēq; ait moyses. Scio intentionē vestram et ceruicem durissimā. Adhuc viuente me vobiscū sp̄ p̄tentiose egistis p̄tra dñm, q̄sto magis cū mortuo fuero. Ideo iterum moneo vos ne faciatis. Ideo v̄o qz in testimoniū hui⁹ admonitiōis hoim̄ mibi deest testimoniū: aut inutile esset qz mortales sunt: immortalia elementa in testimonium inuoco.

¶ Anticū testimoniū.
Capitulum. XIX.

¶ Deutuscq; ē moy

l ses audietē vniuerso cetū p̄ba carū minis hui⁹. Audite celi q̄ loq̄r Au diat terra p̄ba oris mei et c. Cui⁹ carnis hūc p̄sum ad lram̄ tñ̄ exponim⁹. Constituit terminū p̄ploz iuxta numerū filioz isrl̄. i. fm̄ numerum p̄sonarū q̄ intrauerūt egyptū posuerat dñs nationes linguaz. Hebre⁹ sic legit. Constituit dñs terminos p̄ploz. sed terminos filioz isrl̄ constituit iuxta numerū. q. d. Israel tā q̄ charū numerauit: alios quasi viles numero nō distinguit. Alia editio habet. iuxta numerum angelozū dei.

¶ De morte moysi postq̄ bñdixit p̄lo.
Capitulum. XX.

¶ Deutuscq; ē do

l min⁹ ad moysen eade die. Ascēde in montē abarim in montes nebo. i. p̄ illū transitū in istū: et vide terrā chaanaā et morere. Sz̄ aūq; ascēderet moyses bñdixit filios isrl̄. Benedictionē vero incepit i hūc modū. Dñs de syna vent̄: et de seyr ort⁹ est nobis. Apparuit de mōre p̄baran i dexte

ra et ignea lex. Tradunt hebrei qz dñs misit angelos suos ad idumeos: et ad hismaclitas in p̄baran et obtulit eis leges suā. Quā cum recipe nollēt: venit ad iudeos in montē sina cū multis milibz angeloz. Datis benedictio nibus singularū tribuū: ascēdit moyses sup̄ nebo vsq; in verticē ip̄i⁹ q̄ dicit p̄hasga. et ostēdit ei dñs oēm terrā p̄missionis vsq; ad mare nouissimū. et p̄re australe. et latitudinē camp̄i hiericho: q̄ alio noīe dicta est ciuitas palmarū. vsq; segoz. Mortuusq; est ibi moyses in terra moab iubente dño. et sepeliuit eum dñs ministerio angeloz in valle terre moab et nō cognouit hō sepulcrū ei⁹ vsq; in hodiernū diē. Qd̄ ideo factū autumat hebrei: ne ip̄i moysen p̄ deo coleret: qz p̄ni erāt ad idolatriā. Moyses. cxx. annoz erat qñ mortuo est. necdū tñ̄ caligauerat ocul⁹ ei⁹: nec dētes ei⁹ mori sūt. Et reuerūt eū filij isrl̄. cxx. diebz Et non surrexit vltra p̄beta in israel sic moyses: quem nosset dñs facie ad faciem. i. adeo familiarit⁹ Hoc capitulū finale vt ferūt apposituit esdras sic ab illo loco. Ascendit moyses vsq; ad hūc locū. ferūt ioseph apposuisse.

¶ Incipit p̄fatio in historiā libri iosue.

De iosue.	ca. i.
De exploratoribz raab.	ca. ii.
De transitu iordanis.	ca. iii.
De circūcisione in galgalis.	ca. iiii.
De euersione hiericho.	ca. v.
De lapidatiōe achoz.	ca. vi.
De incendio hay.	ca. vii.
De dolo gabaonitaz et mulcta.	ca. viii.
De quinq; regibz suspēsis.	ca. ix.
De. xiiij. regibz p̄cullis a iosue.	ca. x.
De altari in bebal. et p̄ma distributiōe terre. capitulum.	xi.
¶ De hebron data est caleph.	ca. xii.
¶ Quomodo iosue sorte diuisit terras decē tribubus.	ca. xiii.
¶ De irriguīs are datis a p̄re caleph.	ca. xiiii.
¶ De reditu duarum tribuum et dimidiē. capitulum.	ca. xv.
¶ De federe quod statuit populus ad deum. capitulum.	xvi.
¶ De morte iosue et eleazar.	ca. xvii.
	l 3